Delavci v vinogradu

7 Lazar: Pod sodniki in pozneje tudi pod nekaterimi kralji so se med Judi sicer vedno prebujali preroki, toda zmeraj šele tedaj, ko so se ljudje prej že do smrti pregrešili; zato pa je tudi sodba, ki je pokončala grešnike, prišla nemudoma.
8 Zdaj si tu Ti sam; o Gospod. Zdaj se dogaja pač največje razodetje ljudem; toda tudi sodba ne bo dolgo čakala. Že čez nekaj stoletij ne bodo ljudje, če jim ne bo dano ponovljeno razodetje, celo v Tvojem nauku niti za las drugačni, kot so zdaj templjarji tam spodaj! Spreobrnjeni pogani bodo spet postali pogani in Judje bodo postali še slabši, kot so zdaj, in tako na tej zemlji nikoli ne bo povsem svetlo in dobro. Zato menim, da odslej ne bi smeli biti predolgo brez jasnih razodetij Tvojega božanstva, sicer se bodo potomci, ki ne morejo biti navzoči pri tem zdajšnjem razodetju, brez svoje krivde spet pogrezniti v staro temo.
9 Filistejci so bili zaradi svoje brezbožnosti uničeni in pokončani, pa, kolikor vem, niso nikoli dobili nobenega razodetja; tako je bilo tudi s starimi Feničani, prav tako s Trojanci, Babilonci, Ninivljani in drugimi ljudstvi, ki, kolikor vem, tudi niso prejela nikoli nobenega razodetja.
10 Da, le zakaj ta zelo neugodna igra z ljudmi te zemlje? Glej, človek ne more nič za to, da obstaja! Ko pa po Tvoji vsemogočni volji enkrat je, tedaj pa je tudi že ves nesrečen od zibelke do svojega groba in mora prenašati eno sodbo za drugo. Da, le zakaj je tako?«

176. O delavcih v vinogradu. Namen, narava in delovanje razodetij

1 Lazarju in tudi drugim učencem, ki so se prav tako nekoliko nagibali k razgretemu Lazarjevemu mnenju, sem Jaz rekel: »Pazite, povedal vam bom priliko, ki bo tudi odgovor na Lazarjevo vprašanje!
2 Bil je gospodar, ki je najemal delavce za svoj vinograd. Ti so prišli zjutraj in gospodar se je z njimi pogodil za groš dnevnega plačila. In okrog poldneva je šel in našel še več ljudi brez dela ter jim rekel: 'Kaj postavate tu brez dela? Pojdite v moj vinograd in dal vam bom, kar je prav!' In so šli in so delali. Proti večeru pa je vinogradnik videl še množico delavcev, prav tako brez dela. In šel je tja in jim rekel: 'Zakaj postavate tu ves dan brez dela?' In oni so odgovorili: 'Gospod, nihče nas ni najel!' Gospodar jim je rekel: 'No, pojdite torej tudi vi v moj vinograd, in delajte to poslednjo uro dneva in tudi vam bom dal, kar je prav!' Šli so in pridno delali še zadnjo uro dneva.
3 Zvečer pa je gospodar poklical najprej delavce, ki so delali od jutra, in dal vsakemu dogovorjen groš. Nato je poklical tiste, ki so delali pol dneva, in tudi dal vsakemu od teh po groš. Potem je poklical tiste, ki so delali samo eno uro in tudi dal vsakemu po groš.
4 Tisti, ki so delali ves dan so nato rekli: 'Gospod, kako moreš tudi tistim, ki so delali le eno uro, dati enako kot nam, ki smo prenašali težo in vročino vsega dneva?'

Gospodar je rekel: 'Kaj vam mar, če sem dober in usmiljen? Sem mar zato krivičen,če iz svoje dobre volje dam tudi poslednjim toliko kot vam? Se nisem z vami pogodil za groš? Vi sami niste zahtevali več! In ko vam zdaj dam, kar ste zahtevali, kaj še hočete od mene? Mar nisem gospodar svojega imetja, s katerim lahko storim, kar hočem?!' Na to prvi delavci niso mogli nič več odvrniti in so bili s plačilom zadovoljni.
5 Vsem vam pa tudi povem, da bo Moj Oče, ki je v Meni, enako storil vam in tedaj bodo prvi zadnji in zadnji prvi.
6 Vinograd pa so pravi ljudje te zemlje, so kot trte, ki jih je treba obdelati. Ti nimajo nobene pogodbe z Menoj, ampak jih je treba obdelati, da bodo Gospodu Bogu obrodili dober sad.
7 Vsi preroki pa, tako kot zdaj vi, po duši niso s te zemlje, ampak so od zgoraj najeti delavci in so pred tem z Menoj sklenili trdno pogodbo, da bi dosegli Božje otroštvo, to pa je mogoče le na tej zemlji.
8 Vsi veliki preroki od začetka do zdaj, z vami vred, ki so prejeli veliko razodetje, so sprva najeti delavci v Gospodovem vinogradu.
9 Majhni preroki, ki morajo opraviti le polovično delo, namreč ohranjati enkrat dano veliko razodetje, so tisti, ki bodo v Mojem imenu prišli za vami; imeli bodo sicer neka majhna razodetja in bodo iz njih prerokovali, toda tiste moči in oblasti, kakršno bom dal vam, ne bodo imeli. Imeli bodo enako plačilo kakor vi, ker bo morala biti njihova vera trdnejša; ker ne vidijo tega, kar vidite in doživljate zdaj vi, bodo zaradi svoje bolj prostovoljne vere tudi bolj življenjsko zaslužni. Ko pa bodo potem prejeli enako plačilo kakor vi, pomislite, da jim je bilo teže verovati to, kar se zdaj dogaja v zveličanje vsega stvarstva, ker niso bili tako kot vi priče vsemu temu.
10 Nazadnje, veliko pozneje bodo spet tik pred veliko sodbo obujeni in dopuščeni vidci, ki se bodo kratek čas silno trudili, da bi očistili zelo omadeževani nauk, da bi ga jasneje razmišljajoče človeštvo ohranilo,ne pa zavrglo kot staro duhovniško prevaro. Ti tretji delavci v Mojem vinogradu ne bodo delovali z velikimi čudeži, ampak zgolj s čisto besedo in spisi, ne da bi dobili kakšno drugo opazno razodetje kot le razodetje notranje, žive besede v čutenju in v mislih v svojem srcu in polni bodo jasne in razumne vere, brez čudežev bodo torej dvignili posušene trte Mojega vinograda in od Mene tudi prejeli enako plačilo kakor vi kot celodnevni delavci, kajti njim bo veliko težje trdno in brez dvoma verovati v to, kar se je več kot tisoč let pred njimi dogajalo tu.
11 Četudi so velika razodetja zelo oddaljena drugo od drugega, pa Bog vendarle vselej skrbi za to, da nenehno prihajajo med ljudi zmeraj znova obujeni vidci, takoj ko začenjajo nauki velikih razodetij postajati nečisti, in to tako, da pri tem svobodna volja

nobenega človeka ne trpi sile. Kajti velika razodetja so časovno vedno tako oddaljena drugo od drugega prav zato, da lahko ljudje toliko bolj neprisiljeno ravnajo po svoji svobodni volji.
12 Ko se bo svet ljudi končno spet preveč odvrnil od njihove duhovne poti, Mi seveda ne preostane drugega kot poslati veliko razodetje, za katerim je vedno sodba, ker je žal ono samo sodba za ljudi. Dokler suhega lesa namreč ne zanetiš, ne bo gorel; toda ogenj ga vname. In glej, kar je ogenj lesu, to je veliko razodetje ljudem. - Ali razumete zdaj to?«

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 6